

Això era i no era una vila atemorida per una fera, un drac gegantí, que tenia una gana infinita... Cada dia passejava per la contrada i endrapava tots aquells animals que trobava al seu davant.

El rei va fer una crida a tots els cavallers de la contrada perquè anessin a matar-lo, però la bèstia se'ls va anar cruspint també un a un, fins que no van quedar ni cavallers ni bestioles per menjar.

El drac va exigir que cada dia volia cruspir-se un infant ben tendret i, si no ho feien a les bones, acabaria cremant amb la seva flama tot el poble.

Cada matí, a la plaça del poble sortejaven qui seria la víctima del dia... Tots els habitants del poble estaven molt tristos però era l'única manera que tenien d'evitar la fúria del drac afamat. Tots somiaven que un dia arribaria un cavaller que els alliberaria d'aquesta condemna!

Vet aquí que un dia, el nom que va sortir al paperet va ser el de la filla del rei, la princesa Maquineta! Aquesta, valenta i sense plorar, es va acomiadar del seu pare, el bon rei, i es va dirigir al punt on el drac es cruspia cada dia el seu tiberi.

De sobte es va sentir un soroll molt fort, com un tro, i va aparèixer un cavaller sobre un cavall blanc... era Non Jordi!!!

El cavaller va lluitar contra el drac i va clavar-li la llança ben a dins del cor. Tot el poble va aplaudir el cavaller i el van mantejar... la princesa es va enamorar bojament d'aquest súper heroi que li havia salvat la vida però el cavaller havia de marxar... tenia moltes batalles i dracs per matar encara.

Però abans de marxar i, veient que de la sang del drac estava brotant un roser, en prova del seu amor, Non Jordi va regalar a la princesa Maquineta la rosa més bonica...

I vet aquí, que des d'aquells temps, els enamorats continuen regalant cada 23 d'abril, diada de Sant Jordi, una rosa a les seves enamorades.